

РОМЕО

- Стрелата му жестоко ме ранява,
за да летя на неговия пух -
сразява ме непоносима скръб,
под бремето на любовта загивам.

МЕРКУЦИО

- Под него ще издъхне любовта ти -
товар е то, а нежна - любовта.

РОМЕО

- Как, любовта? - Не, тя е зла и груба,
без жал бode и ~~както~~ като глог *Горч.*

МЕРКУЦИО

- Ти груб бъди с тъй грубата любов,
пом тя е глог, и ти ще бъдеш глог,
и отиъстен ще бъдеш ти тогава! -
Е дайте ми един калъф насам!
Пред маската си слагам друга маска!
От ничий поглед ^{аз,} се не боя.
Да се черви ту! вoseчно чешо!

БЕНВОЛИО

- Напред! Почукваме и - вътре! Само
краката си най-първо да приготвим!

РОМЕО

- О, фанел дайте! Нека младостта
с краката си рогозките измачка!
Ще бъда верен на дедите аз,
на тяхната пословица - че който
държи свещта, той само ще погледне!
Не е бил дивечът така прекрасен,
но свърши се ловът за мене вече.